

مدیریت تلفیقی آفات درختان

سیب

شهرزاد قصری

تورم جوانه‌ها: روغن‌پاشی یک روش مبارزه غیرشیمیایی است که بر علیه آفات مکنده نظیر شته‌ها، شپشک‌ها و کنه‌های نباتی به کار گرفته می‌شود. غلظت روغن به کار گرفته شده ۳-۴ درصد می‌باشد. انجام این عمل با توجه به تاثیر فیزیکی روغن روی آفات در کنترل و تقلیل جمعیت آنها موثر بوده و از طرف دیگر از آلودگی محیط‌زیست نیز می‌کاهد.

۴- برای مبارزه با سرخرطومی گل سیب اوایل بهار که سوسک‌ها روی گل‌ها می‌آیند، می‌توان صبح زود چادر سفیدی زیر درختان پهن کرده و با تکان دادن شاخه‌ها سوسک‌ها را جمع‌آوری و از بین برد.

۵- برای اجرای یک نوبت مبارزه شیمیایی موثر روی آفات راسته بالپولک‌داران (پروانه) با استفاده از تله‌های فرمونی زمان فعالیت و میزان جمعیت آفت مشخص شده در ضمن با در نظر گرفتن آمار تجمعی درجه حرارت موثر و معیار قطر میوه و وضعیت تفریح تخصص‌ها بهترین زمان مبارزه شیمیایی مشخص می‌شود.

۶- مبارزه بیولوژیک: در این روش از زنبور مفید تریکو گراما که بومی محل بوده استفاده شده و طی مراحل چندگانه رهاسازی انجام می‌گیرد. زمان رهاسازی با استفاده از وضعیت تخم‌گذاری آفت و آمار شکار تله‌های فرمونی مشخص

می‌شود. دز مصرفی پیش شفیبه زنبور ۵ گرم در هر مرحله رهاسازی در واحد هکتار بوده که طی ۱۰-۱۲ نوبت رهاسازی (در مجموع ۵۰-۶۰ گرم پیش شفیبه) استفاده می‌شود. بهترین زمان رهاسازی صبح زود می‌باشد و جهت افزایش کارایی زنبور باید بعد از عملیات رهاسازی باغ آبیاری شود.

۷- روغن‌پاشی تابستانه: برای کنترل کنه دو نقطه‌ای (کنه تارتن) به محض ظهور کنه‌ها جهت مبارزه از روغن امولسیون‌شونده به غلظت ۰/۵ درصد در هنگام غروب استفاده می‌شود. (کنه‌ها در فصل گرم و خشک فعال می‌شوند).

۸- جمع‌آوری میوه‌های آلوده پای درختان توسط باغدار به طور مرتب در هر هفته و مدفون ساختن آنها جهت مبارزه مکانیکی با آفت کرم سیب توصیه می‌شود.

۹- بستن مقوای عاجدار (کارتن) **دور تنه درختان:** اواسط تابستان کارتن به عرض ۶ سانتی‌متر و طول ۷۰ سانتی‌متر بالاتر از محل طوقه درختان نصب می‌شود. در این صورت لاروهای کرم سیب که به دیابوز زمستانه می‌روند وارد شیارهای کارتن شده و می‌توان پس از برداشت محصول در اواسط پاییز کارتن‌ها را جمع‌آوری کرد و در خارج از باغ سوزاند.

مدیریت تلفیقی آفات یا Integrated pest management (IPM) سیستمی از کنترل آفات است که در آن از طیف وسیعی از روش‌های زراعی، بیولوژیکی و شیمیایی استفاده می‌شود. به نحوی که با کسب حداکثر سود اقتصادی حداقل آسیب را به محیط زیست وارد کند. همه سعی و تلاش یک برنامه مدیریتی طراحی شده توسط یک محقق این است که چگونه اجزای این برنامه را کنار هم قرار دهد و به بهترین نحو ممکن آنها را با هم ترکیب کند تا یک الگوی مناسب کنترل جهت جلوگیری از خسارت محصول در اختیار زارع قرار دهد. همچنین این الگو باید از لحاظ اقتصادی-اجتماعی و زیست‌محیطی مطلوب و مقبول باشد. در زیر یک برنامه IPM که شامل روش‌های زراعی، بیولوژیکی و شیمیایی است اشاره می‌شود که می‌توان به طور تلفیقی در طول سال در جهت مبارزه با آفات درختان سیب استفاده کرد. روش‌های توصیه شده عبارتند از:

۱- هرس زمستانه: برای کنترل آفاتی مثل شپشک‌ها و سوسک‌های پوست‌خوار و غیره از طریق حذف اندام‌های آلوده و سوزاندن آنها می‌توان اقدام کرد.

۲- تقویت درختان ضعیف با استفاده از کودهای حیوانی و شیمیایی در طول پاییز و زمستان و استفاده از کودهای مایع و آبیاری صحیح در طول فصل رشد برای پیشگیری از خسارت سوسک‌های پوست‌خوار سیب توصیه می‌شود.

۳- روغن‌پاشی بهاره در زمان

